

Sygn. akt XXIII Gz 344/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Szczurowski

Sędziowie: SO Anna Gałas (spr.)

SO Anna Janas

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. B.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w K.

o zapłatę i pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 20 października 2017 r., sygn. akt VIII GC 3583/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Anna Gałas SSO Tomasz Szczurowski SSO Anna Janas

Sygn. akt XXIII Gz 344/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie postanowieniem z dnia 20 października 2017 r. udzielił zabezpieczenia powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie z wniosku (...) S.A. z siedzibą w K. przeciwko B. B. przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy Woli w Warszawie J. B. pod sygn. akt Km(...) – do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że powódka przedstawiła dowód zapłaty kwoty stanowiącej należność główną objętą wyrokiem, a spełnienie świadczenia powoduje wygaśnięcie zobowiązania. Takie zdarzenie stanowi jedną z przesłanek pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd Rejonowy wskazał, że uprawniona uprawdopodobniła przynajmniej w części roszczenie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w zakresie odsetek. W ocenie Sądu Rejonowego, skoro wyrok będący tytułem egzekucyjnym został wydany 2 grudnia 2004 r., zaś postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte na skutek wniosku wierzyciela o wszczęcie egzekucji z dnia 27 lutego 2008 r., zaś w chwili obecnej od daty wydania wyroku upłynęło 12 lat, to uznać należy, że część odsetek uległa przedawnieniu. Według Sądu Rejonowego powódka uprawdopodobniła też interes prawny w udzieleniu

zabezpieczenia, ponieważ wyegzekwowanie na rzecz pozwanego całości wierzytelności objętej tytułem uczyni niniejsze postępowanie bezprzedmiotowym.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł pozwany. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

- a) naruszenie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez uznanie, że zdarzeniem wskutek którego zobowiązanie wynikające z tytułu egzekucyjnego wygasło była wpłata powódki oraz przedawnienie w części roszczenia o odsetki co doprowadziło do niezasadnego zastosowania art. 243 k.p.c., art. 730¹ k.p.c. i art. 755 § 1 pkt 3 k.p.c.;
- b) naruszenie art. 233 §1 k.p.c. poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób newszechstronny z pominięciem oceny pisma pozwanego z dnia 28 kwietnia 2016 r. dołączonego do pozwu; uwzględnienie tego dowodu w rozważaniach sądu mogłoby doprowadzić do odmiennej oceny przez sąd wpłaty powódki i doprowadzić do uznania, że wygaśnięcie należności głównej objętej wyrokiem z dnia 2 grudnia 2004 r. nie zostało uprawdopodobnione;
- c) art. 730¹ k.p.c. i art. 755 § 1 pkt 3 k.p.c. poprzez udzielenie zabezpieczenia powódce i zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Powołując się na te zarzuty pozwany domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia i oddalenia wniosku o udzielenie zabezpieczenia oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Postępowanie zabezpieczające stanowi przyspieszone, odformalizowane postępowanie, w ramach którego wymagane jest nie udowodnienie, lecz uprawdopodobnienie istnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu i interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, a zatem w świetle art. 234 k.p.c. w zw. z art. 730¹ k.p.c. nie jest konieczne zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym. Odformalizowany charakter uprawdopodobnienia wymaganego na potrzeby udzielenia zabezpieczenia roszczenia rzutuje na sposób oceny materiału dowodowego zaoferowanego na etapie składania wniosku o udzielenie zabezpieczenia. W zakresie pierwszej z wymienionych przesłanek należy uprawdopodobnić, że w konkretnych okolicznościach faktycznych uprawnionemu przysługuje roszczenie podlegające ochronie w świetle obowiązujących przepisów prawa. Uprawdopodobnienie roszczenia może nastąpić w każdy możliwy sposób, ma ono dać sądowi słuszną podstawę do przypuszczenia o istnieniu roszczenia, na podstawie kryterium wiarygodności roszczenia. Uprawniony powinien przedstawić i uzasadnić twierdzenia stanowiące podstawę dochodzonego roszczenia. Uprawdopodobnienie odnosi się w praktyce zarówno do okoliczności faktycznych, na których opiera się roszczenie i które powinny być przedstawione, a ich istnienie prawdopodobne w świetle dowodów oferowanych przez uprawnionego, jak i do podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna w tym znaczeniu, że dochodzone roszczenie znajduje podstawę normatywną (tak postanowienie SN z dnia 24.02.2014r., I Acz 282/14).

W niniejszej sprawie w części, w której rozstrzygano o zabezpieczeniu, powódka domaga się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, co do odsetek zasądzonych w wyroku z dnia 2 grudnia 2004 r. (odpowiedź powódki z zobowiązanie do sprecyzowania żądania pozwu w tej części – k. 42). Rozpoznając wniosek o udzielenie zabezpieczenia ww. roszczenia Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie powódki jest dostatecznie uwiarygodnione.

Należy zgodzić się z argumentacją Sądu Rejonowego, że podane przez powódkę i wynikające z innych dołączonych akt twierdzenia i dane wskazują na uprawdopodobnienie przynajmniej w części roszczenia w świetle wymogów jakie stawia przepis art. 730¹ k.p.c. i art. 755 § 1 pkt 3 k.p.c. Twierdzenia strony były wystarczające do uwzględnienia wniosku. Trzeba podkreślić, że w zażaleniu brak konkretnych zarzutów dotyczących naruszenia wskazanych przepisów

art. 730¹ k.p.c. i art. 755 § 1 pkt 3 k.p.c., co uniemożliwia ich ocenę przez sąd drugiej instancji, w kontekście oznaczonych zastrzeżeń skarżącego.

Trzeba podnieść, że z powołanego przepisu art. 730¹ k.p.c. wynika tylko obowiązek uprawdopodobnienia, nie dowodzenia. Także na wystarczające uprawdopodobnienie wskazał Sąd Rejonowy. Tymczasem strona pozwana podnosi okoliczności związane z jednoznacznym dowodzeniem swoich racji w procesie. Niewątpliwie wskazany w zażaleniu art. 233 § 1 k.p.c. wymaga, aby sąd orzekający ocenił dowody w sposób wszechstronny, a na podstawie takiej oceny wysnuł wnioski i wydał rozstrzygnięcie, które będzie efektem trafnych wniosków w oparciu o wszechstronna ocenę dowodów. Jednocześnie w zakresie przyspieszonego, odformalizowanego postępowania zabezpieczającego nie ma miejsca pełna ocena dowodów, o której mowa w powyższym przepisie, ponieważ sąd nie dopuścił ani nie przeprowadził żadnych dowodów. Właśnie z powołanego w zażaleniu art. 243 k.p.c. wynika, że zachowanie szczególnych przepisów o postępowaniu dowodowym nie jest konieczne, ilekroć ustawa przewiduje uprawdopodobnienie zamiast dowodu. To z kolei oznacza wbrew tezie postawionej w zażaleniu, że zastosowanie art. 233 § 1 k.p.c. jest znacznie ograniczone. Trzeba też wyraźnie podnieść, że zażalenie nie podaje wystarczających okoliczności związanych z procesowym naruszeniem wskazanego art. 233 § 1 k.p.c. tj. takich, które miałyby wpływ na treść zaskarżonego postanowienia. Oczywiście ma rację skarżący, że pismo pozwanego z dnia 28 kwietnia 2016 r. zostało pominięte przez Sąd Rejonowy. Jednocześnie warto podkreślić to, że w istocie tylko w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia brak odniesienia do tego pisma. Taka okoliczność wcale nie oznacza, że Sąd Rejonowy to pismo pominął. Przeciwnie, brak odniesienia w uzasadnieniu do tego pisma oznacza, że jedynie nie potwierdza okoliczności związanych z zasadnością wniosku o zabezpieczenie. Nie dyskwalifikuje też stanowiska Sądu Rejonowego, ponieważ z pewnością nie oznacza, że powódka nie dokonała wpłaty. Niewątpliwie zaś, przedmiotowe pismo Sąd Rejonowy będzie musiał ocenić z punktu widzenia obowiązującego prawa, w szczególności w zakresie sposobu zaliczania wpłat dłużnika wydając końcowe orzeczenie w sprawie.

Skarżący nie zakwestionował oceny interesu prawnego, zatem sąd drugiej instancji nie może się do tego odnieść, dzieląc stanowisko Sądu Rejonowego.

Reasumując, skarżący nie podważył skutecznie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia w części roszczenia dochodzonego w sprawie niniejszej. Niezależnie od tego podkreślić należy, że postanowienie zabezpieczające ma jedynie charakter tymczasowy i nie jest jeszcze merytorycznym rozstrzygnięciem sprawy o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w części, co do odsetek. W wywiedzionym zażaleniu strona pozwana dodatkowo podniosła zarzuty, które jednak mogą być dopiero przedmiotem weryfikacji i oceny sądu badającego już merytorycznie sprawę. Sąd drugiej instancji, oceniając kwestię incydentalną (wpadkową), co więcej orzeczenie o zabezpieczeniu tylko co do części roszczenia, nie ma kognicji do oceny szeregu innych zarzutów merytorycznych. Odnosząc się już na marginesie do tego, że zdaniem skarżącego Sąd Rejonowy wadliwie wstrzymał całą egzekucję, to należy podkreślić, że zaskarżone orzeczenie dotyczy zawieszenia postępowania egzekucyjnego a takowe niewątpliwie jest jedno.

Mając powyższe na względzie zażalenie, na podstawie art. 397 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c., należało oddalić.

SSO Anna Gałas SSO Tomasz Szczurowski SSO Anna Janas